

ชี้แจงเหตุผลที่อัยการสูงสุดไม่ฎีกา

(ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๔)

คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6

**คดีหมายเลขดำที่ อท 37,38,39
/๒๕62**

**คดีหมายเลขแดงที่ อท 41,42,43
/๒๕62**

อัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดี
ปราบปรามการทุจริต 1 ภาค 6 **โจทก์**

ระหว่าง

นางจิตติวรรณหรืออทิตา ฉลาดธัญญกิจหรือภาคย์ภูบดี
จำเลย

ความเห็นของอัยการสูงสุด

คดีนี้ อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้รับดำเนินคดีอาญาฟ้อง โดย
มอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปราม
การทุจริต ๑ ภาค ๖ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157, ๑61, 162, 91 พระราชบัญญัติการ
ทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534
มาตรา 4, 50 พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526
มาตรา 4, 14

จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยใน
คดีอาญาหมายเลขแดงที่
อท.23/2561 ของศาลนี้

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6 พิพากษาเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2562 ว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๑๖๑, ๑๖๒ (๒) (๔) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ วรรคท้าย การกระทำของจำเลย เป็นการกระทำต่อเนื่องกัน มีเจตนาเดียวกันเพื่อที่จะออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่นายจ่อไม่มีนามสกุลหรือนายล่าวินเท และชายไม่ทราบชื่อนามสกุลจริงและสัญชาติที่แท้จริงเท่านั้น การกระทำของจำเลยจึงเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ วรรคท้าย อันเป็นบทหนักสุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำเลยกระทำความผิด ๓ กระทั่ง จำคุกกระทักละ ๓ ปี รวมจำคุก ๙ ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ ปี ๖ เดือน นับโทษจำคุกจำเลยติดต่อกับโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท. ๒๓/๒๕๖๑ ของศาลนี้

โจทก์อุทธรณ์ จำเลยไม่อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พิพากษาเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2563 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม), ๑๖๑ (เดิม), ๑๖๒ (๒) (๔) (เดิม) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ (2) วรรคหนึ่ง และวรรคสาม (เดิม) และพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ วรรคสาม (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกจำเลยสำนวนละ ๓ ปี ให้นับโทษจำคุกจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท. 37/2562 หมายเลขแดงที่ อท. 41/2562 ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท. 10/2561 หมายเลขแดงที่ อท. 23/2561 ของศาลชั้นต้น และนับโทษจำคุกจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่

อท. 38/2562 หมายเลขแดงที่ อท. 42/2562 และคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท. 39/2562 หมายเลขแดงที่ อท. 43/2562 ของศาลชั้นต้น ต่อจากโทษ

จำคุกในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท.37/2562 หมายเลขแดงที่ อท. 41/2562 ของศาลชั้นต้นตามลำดับ นอกจากนี้ก็แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำความผิดของจำเลยทั้งสามสำนวนคดี ได้แก่ สำนวนคดีที่ ๑ (คดีอาญาหมายเลขดำที่ อท 37/๒๕๖๒ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท ๔๑/25๖๒) จำเลยได้ดำเนินการย้ายที่อยู่ปลายทางรายการบุคคลชื่อนายพาหนุ วนานิเวศ มาเข้าบ้านเลขที่ ๑๔๓/๑ หมู่ที่ ๑๒ อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก และจัดทำข้อมูลผู้ขอมิบัตรอันเป็นเท็จ โดยดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอมของนายพาหนุฯ และจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอมของนายพาหนุฯ ให้แก่นายจอ ไม่มีนามสกุลหรือนายลำวีนเท คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา สำนวนคดีที่ ๒ (คดีอาญาหมายเลขดำที่

อท 38/2๕๖๒ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท 42/256๒) จำเลยได้ดำเนินการย้ายที่อยู่ปลายทางรายการบุคคลชื่อนายจอเปื่อย ทะเลเดิม มาเข้าบ้านเลขที่ ๑๔๓ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมืองตาก จังหวัดตากและจัดทำข้อมูลผู้ขอมิบัตรอันเป็นเท็จ โดยดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอมของนายจอเปื่อยฯ และจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอมของนายจอเปื่อยฯ ให้แก่ชาย ไม่ทราบชื่อ นามสกุล และสัญชาติ

ที่แท้จริง และสำนวนคดีที่ ๓ (คดีอาญาหมายเลขดำที่ 39/2๕๖๒ คดีอาญาหมายเลขแดงที่

อท 43/2๕๖๒) จำเลยได้ดำเนินการย้ายที่อยู่ปลายทาง รายการบุคคลชื่อนายเล่าโหล แซ่ตั้ง มาเข้าบ้านเลขที่ 1๔3/๑ หมู่ที่ 12 ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก และจัดทำข้อมูลผู้ขอมิบัตร

อันเป็นเท็จ โดยดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอมของนายเล่าโหลฯ และจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอมของนายเล่าโหลฯ ให้แก่ชายไม่ทราบชื่อ นามสกุล และสัญชาติที่แท้จริงนั้น จำเลยได้กระทำโดยมีเจตนาเพื่อประสงค์ย้ายที่อยู่ปลายทางของบุคคลทั้งสาม เพื่อออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่

คนต่างด้าว ซึ่งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ รับฟังพยานหลักฐานว่าเจตนาของจำเลยก็เพื่อจะออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่คนต่างด้าวทั้งสามสำนวน การกระทำของจำเลยในแต่ละสำนวนจึงเป็นความผิดกร

รมเดียว ดังนั้น เมื่อคดีนี้โจทก์มีคำขอท้ายฟ้องให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท 37/2562 อท 38/2562 และ อท 39/2562 ของศาลชั้นต้น เมื่อศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้รวมพิจารณาคดีทั้งสามสำนวนเข้าด้วยกัน การกระทำของจำเลยในแต่ละสำนวนจึงเป็นความผิดต่างกรรมกัน

เมื่อโจทก์มีคำขอให้นับโทษต่อกันทุกสำนวนไว้ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะรวมพิจารณาและศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยทุกสำนวนไป เช่นนี้ ศาลชั้นต้นชอบที่จะนับโทษจำเลยติดต่อกัน การที่ศาลชั้นต้นไม่ได้กล่าวถึงคำขอให้นับโทษต่อไว้ในคำพิพากษาแล้วพิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 1๔ วรรคท้าย (ที่ถูกมาตรา ๑๔ วรรคสาม (เดิม)) อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำเลยกระทำความผิด ๓ กระทง จำคุกกระทงละ ๓ ปี รวมจำคุก ๔ ปี จึงเป็นการเรียงกระทงลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙1 ซึ่งถือเสมือนว่า มีผลเป็นการนับโทษต่อแล้ว

โดยหมายความว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำคุกจำเลยทั้ง ๓ สำนวนสำนวนละ ๓ ปี แล้วนับโทษ

แต่ละสำนวนต่อกันตามคำขอท้ายฟ้องโจทก์นั่นเอง การที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พิจารณาแก้โทษจำคุกของจำเลยทั้งสามสำนวนจากเดิมศาลชั้นต้นจำคุกกระทงละ ๓ ปี รวม ๙ ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกรวม ๔ ปี ๖ เดือน นับโทษจำคุกจำเลยต่อจากคดีอื่นตามฟ้องโจทก์ และศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้จำคุกจำเลยสำนวนละ ๓ ปี ให้นับโทษจำคุกจำเลยต่อจากคดีอื่นตามที่โจทก์มีคำขอ เป็นการแก้ไขคำพิพากษาของศาลชั้นต้นให้ถูกต้องและกำหนดโทษจำเลยเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีชอบแล้ว ประกอบกับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นที่สุด ตามพระราชบัญญัติ

วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ.2๕๕๙ มาตรา ๔๒ คดีไม่มีเหตุอันควรที่ศาลฎีกาจะได้วินิจฉัย

โดยอัยการสูงสุดได้มีหนังสือหารือคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีอัยการสูงสุดจะไม่ฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2561 มาตรา 94 แล้ว ต่อมา

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบตามความเห็นของอัยการสูงสุดที่จะ
ไม่ฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขแดงที่
8703-8705/2563